

עפ"ג 15980/07/15 - מדינת ישראל נגד אחמד עוויסאט

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השופט רפי כרמל, שופט
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

עפ"ג 15980-07-15

המערערת	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד	
המשיב	אחמד עוויסאט ע"י ב"כ עוה"ד נמיר אדלבי

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 2/7/15, בת"פ 18393-06-15, לפיו הורשע המשיב בעבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונדון לשלושה חודשי מאסר ויום אחד לריצוי בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי.

המדינה מערערת על קולת העונש.

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שנזכרו לעיל, ואלה מעשיו: ביום 20/5/15, התרחש פיגוע דריסה של שוטרים בצומת א-טור על ידי תושב ג'בל מוכבר. בעקבות הפיגוע, הגיעו כוחות משטרה לכפר ג'בל מוכבר לביתו של המפגע. בעת הגעת הכוחות התפתחה במקום התפרעות הכוללת יידוי אבנים מסיבי לעבר השוטרים וכן ירי זיקוקים לכיוונם. המשיב לקח חלק בהתפרעות, במהלכה יידה לעבר השוטרים מספר אבנים. במהלך ההתפרעות נפגעו שוטרים ממספר רב של אבנים, אולם בשל המיגון שעטו על גופם, לא נגרמו פגיעות בגוף.

2. לטענת המדינה, על בית משפט קמא היה לקבוע מתחם ענישה בטווחים גבוהים יותר מאשר אלו שנקבעו בגזר הדין. בית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין אמור לעמוד על מאסר בפועל לתקופה שבין 3 עד 12 חודשים. לשיטת המדינה, מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל, וראוי למקם את עונשו של המשיב בחלק העליון של השליש התחתון, זאת בהתחשב בעברו הנקי של המשיב ובהודאתו, אך לצד הנסיבות החמורות של האירוע, העדר נסיבות אישיות מקלות, והצורך בהרתעה. עוד נטען כי מדובר בענישה מקלה אשר אינה טומנת בחובה אלמנט הרתעה כלפי מי שמבקש לפגוע כלפי שוטרים הממלאים את תפקידם. עבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות משפיעה באופן ממשי ומוחשי על בטחון האזרחים ובטחון נציגי ציבור הממלאים את תפקידם על פי דין. הפגיעה מסוג זה: "צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (כפי שנקבע בע"פ 5214/13). עוד נטען כי

עמוד 1

מדובר בתקופה המרובה באירועים מסוג אלה, ועל כן מדיניות הענישה הראויה הנה מאסר בפועל לתקופה ממושכת, לרבות בעניינים של נאשמים נעדרי עבר פלילי וקטינים. בנוסף באו הפניות למקרים דומים בהם הוטלו עונשים התומכים בעמדת המערערת, ולכך שקיימת עליה חדה בהפרות הסדר ותקיפות שוטרים. הוצג הרקע לכניסת השוטרים לכפר והחומרה במעשים על יסוד רקע זה. כן הובהר כי במקרים אחרים, דומים, בהם הוטלו עונשים דומים, לא הוגש ערעור מטעמים מעשיים שעיקרם נאשמים שכבר שוחררו.

3. מנגד, לטענת המשיב, יש לדחות הערעור, ולא הייתה כל הצדקה להגשת הערעור. לא ניתן לטעון כי קיימת החמרה באירועי הפרות הסדר, והמצב מתון מזה של לפני כשנה. אין להתייחס לערעור כערעור עקרוני כפי שנטען. לא אחת הושתו עונשים דומים במקרים אף יותר חמורים, ולא הוגשו ערעורים, אף שהייתה יכולת לעשות כן. מצבו של המשיב אינו שונה ממקרים רבים אחרים אליהם באה הפנייה. עוד נטען כי הנאשם הודה עוד במסגרת הליכי המעצר. האירוע תועד ולמעשה המשיב לקח חלק באירוע ידיו אבנים בו היו שלושה מעורבים והאירועים רחבי ההיקף היו במיקום אחר. העונש שנגזר על המשיב, נגזר גם מנסיבות האירוע שהיו מקלות ובוודאי בצירוף נסיבות הנאשם. טעון המאשימה לעניין העונש הראוי אינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור והמקרים אליהם התייחסה המערערת דנו באירועים חמורים וקשים יותר.

דין

4. המשיב הנו כבן 22, וכאמור, אין בעברו הרשעות קודמות. אלה נקודות זכות העומדות לו. אולם, באירועים ממין אלה, נאשמים רבים עברם נקי, חלקם קטינים, ולעיתים מורשעים בדין לאחר שהודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי יקר, כפי שהיה בענייננו. מנגד, מדובר באירועים בהם מותקפים שוטרים אך בשל מילוי תפקידם כדין, על ידי המון פורע המשליך לעברם אבנים, ובתקופה האחרונה נוספו זיקוקים המכוונים לעברם. השוטרים, האמונים על בטחון הציבור והאמורים לשמור על זכויות הציבור, נחשפים לסכנה של ממש, ועל כן האינטרס הציבורי דוחק נסיבות אישיות. כפי שאיזכרה המערערת, פגיעות מסוג כזה צריכות להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות. האינטרס הציבורי מחייב ששוטרים יוכלו למלא תפקידם ללא מורא ופחד, מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין אלימות כנגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (ראה ע"פ 5214/13 הנ"ל). לכך יש לצרף דברים שנאמרו בע"פ 9878/09 לפיהם במדינתנו מוטלים על המשטרה תפקידים ומגוונים ונדמה כי אף גוף משטרה לא נאלץ להתמודד אל מול מתגרים או קשיים כפי אלה הניצבים לפני משטרת ישראל. כל אלה מחייבים ענישה מחמירה וקפדנית כלפי אלה המבקשים לפגוע בשוטרים הממלאים את תפקידם כדין, במיוחד באירועים בהם נעשה שימוש באבנים, זיקוקים או חפצים אחרים. מכאן, המסקנה היא כי העונש שהוטל על המשיב הנו עונש מקל, ואף מקל מידי, המצדיק התערבות ערכאת הערעור. מבלי לקבוע מסמרות בשאלת המתחם שנקבע ע"י בית משפט קמא, לא היה מקום בנסיבות ענייננו, וגם לאחר שהובאה בחשבון הודאתו של המשיב ועברו הנקי, להטיל עונש שנמצא בתחתית המתחם. לפיכך, ובהתחשב בעובדה שערכאת הערעור אינה ממצא את הדין, אנו מקבלים את הערעור ועונש המאסר בפועל יעמוד על תקופה של 6 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ה, 16 ביולי 2015, במעמד ב"כ המערערת, המשיב ואביו, לאחר שאביו של המשיב הודיע כי עו"ד אדלבי מתעכב בבית משפט אחר ולא יוכל להגיע.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד